

R.
Op 't blijde feest der kaarsen
- 't Lichtmisfeest vandag -
was ik hier stil getruize
van eene groote vraag:

Toen al de kaarsen brandden
- 't Was licht getakt van licht -
zag ik ook in 't hart der Zusters
Een brand door God geslicht.

Toen spraken twee der Zusters
Weer haar geloften uit
Maar vond der Zusters Bruigom
In allen Bruid na Bruid.

En toen zij allen baden
Om, aan het Eenwig Licht
Ook als een kaars uitstoken,
't Te wesen licht van 't Licht,
Toen moent ik haar Vlem geven,
Die antwoordde op die be-
Om Eenheid: Wie, mijn Lichaam
Deelt te die Eenheid mee.

En allen zijn nu kaarsen
Rond 't outhouwe opgesteld
Wie was in 't branden smeltend
Met Jezus bloed versmelt.

Het licht van den kaarsen
was welder voor mijn oog.
En 'k bad den God van Goedheid
Dat het zoo blijven moog.

Rijkevoort, 2 Februari 1932

J. Titus Brandsma. O. Carm.

Dit gedicht maakte Pater Titus Brandsma in het klooster te Rijkevoort, nadat hij daar op 2 febr. '32 de hl. Mis had opgedragen, waarin Zr. Antonita en Zr. Mauritia hun geloften vernieuwden. Pater Titus - rector magnificus en hoogleraar aan de universiteit van Nijmegen - kwam nu en dan op bezoek bij zijn zus, Moeder Willibrorda Brandsma, die destijds overste in het klooster te Rijkevoort was.